30e jaargang nr.2 maart – april 2026

Meer-Zicht

30 jaar Meer Zicht

Blad van de Protestantse Gemeente Amsterdam - Watergraafsmeer

God zoekt mensen voor *buitengewoon werk.*

Vanaf januari 2026, is Meerzicht alleen nog digtraal beschikbaar op de website en via E-mail blad

Meerzicht 30 jaar Meer zicht

Afzender: Kerk “de Bron”

Protestantse Gemeente Amsterdam - Watergraafsmeer

Hugo de Vrieslaan 2 1097 ED Amsterdam

Inhoud dit nummer

3 Info over kerk “de Bron”

4 Inschrijfformulier: Protestantse Kerk in Nederland

5 **Gerbrand Molenaar**

6 **Bericht van overlijden**

7 Bericht vanuit de kerkerraad

8 Rene Visser

10 ledenbrief Kerkbalans

12 Bericht vanuit de Diaconie

14 Rooster Kerkdiensten

15 Palmpasenstok maken (voor de kleintjes) met brood recept Haantjes)

12 Bericht vanuit de Diaconie

17 Gideon Italiaander (kort aangrijpend verhaal)

18 Oproep (Heb je ook zo’n plezier in zingen)

19 Hoe groot is God? (kort verhaal)

20 Give en Get

21 Brood en Viskring

22 Hein Heijnen - TENTOONSTELLING **17 april tot en met maandag 11 mei 2026**

23 Niet zien en toch geloven (kort verhaal)

24 De twaalf vragen en de twaalf antwoorden

27 Terug naar de Bron 18: dominee Boerkoel deel 1

31 Diemen 800 jaar oud gehele dag feest tot 21.00 uur

32 Onze zieken gemeenteleden

Het eerst volgende nummer zal digitaal verschijnen vrijd 4 mei 2026

Kopij voor dit nummer dient U in te leveren op 30 apr 2026

email: meerzicht@kerkdebron.org

Protestantse Gemeente Amsterdam Watergraafsmeer

Adres Kerk De Bron
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam
Tel. 020 – 665 55 32

Onze diensten zijn live te volgen op
Kerkdienstgemist.nl

Onze Bankrelatie:

Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
IBAN NL78INGB00004612 09

Diaconie Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
IBAN NL10INGB0004622084

Predikanten:

Ds.Gerbrand Molenaar
Gemeente predikant
tel. 06 13831450
molenaargt@gmail.com
dominee@kerkdebron.org

Ds. René Visser
Buurtdominee
tel. 06 53489239
hnrvisser@gmail.com
buurtdominee@kerkdebron.org

Kerkenraad

Contact opnemen met de scriba,
kerkenraad@kerkdebron.org

De Diaconie

diaconie@kerkdebron.org

Beheerders *Mirjam en Patricia*
beheerder@kerkdebron.org
tel.0638738446 *nieuw*

Meer-Zicht

Is het blad van de
Protestantse Gemeente Amsterdam-Watergraafsmeer.

Het is een platform voor berichten, meningen en achtergronden. Meer-Zicht wordt verzonden aan gemeenteleden

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te wijzigen, in te korten of in het geheel niet te plaatsen.

Redactie: Wim Knabe
Kopij: meerzicht@kerkdebron.org

Meerzicht

Wordt in digitale vorm gepubliceerd op
www.kerkdebron.org

Ledenadministratie
Ans van Raalte-Deschan
ledenadministratie@kerkdebron.org

Inschrijfformulier: Protestantse Kerk in Nederland

Protestantse Gemeente Watergraafsmeer 'De Bron'

Achternaam:	
Voornamen:	
Roepnaam:	
Geboortedatum:	
Geboorteplaats/land:	
Adres:	
Postcode:	
Plaats:	
Tel.nr.	
Mob.nr:	
e-mail adres:	
Burgerlijke staat:	
gehuwd / naam echtgenoot	
ongehuwd	
parnterschap / naam partner	
huwelijks- parnerschaps datum/ plaats	
kerkelijke gegevens:	
gezindte:	
gedoopt: datum, plaats en kerk	
belijdenis: datum en plaats	
kerkelijk huwelijk: datum en plaats	

Weg naar de stilte

De veertigdagentijd zijn we begonnen met het verhaal van Jezus in de woestijn. Hij was daar veertig dagen en veertig nachten. Alleen. In de stilte. We lezen het vaker in het Evangelie dat Jezus de stilte opzoekt. Het is zijn manier om met God te zijn.

Voor ons is dat niet anders. De stilte als toegang tot God. In onze kerkdiensten hebben momenten van stilte een vaste plek gekregen. Ook al is het kort, het doet iets met ons samen zijn. Stilte opent, maakte ruimte en verdiept. En ze confronteert ook. Je komt jezelf tegen.

De liturgie – wat er tijdens een kerkdienst gebeurt: danken en bidden, zingen en luisteren – wil een springplank zijn voor ons alledaagse leven. Dat het zich op een of andere manier voortzet. Dat geldt zeker ook voor de stilte. Stilte als een alledaags element in ons leven.

Zelf ben ik een aantal jaar geleden het pad van meditatie gaan bewandelen. Dat is voor mij de manier geworden om met stilte vertrouwd te raken en het een onderdeel te laten zijn van mijn dagelijks leven. Ik ervaar het als een heilzame tegenkracht tegen alle drukte om me heen en in mijn hoofd. Wie ben ik als de woorden, de gedachten, de ervaringen en het werken wegvallen? Niet dat het makkelijk is, integendeel. Maar ik besef meer en meer dat er geen andere weg bestaat om dichterbij het geheim van leven te komen, dichterbij de werkelijkheid zoals die is. 'Wees stil', zegt de psalmist, 'en weet dat Ik God ben' (Ps 46,11).

Ter inspiratie en als aanzet om er voor jezelf eens over na te denken, deel ik onderstaande tekst uit een boek van Laurence Freeman *'Goed werk. Hoe meditatie je persoonlijk en professioneel leven verandert.'* Freeman is benedictijner monnik en staat aan het hoofd van de Wereldgemeenschap voor Christelijke Meditatie (WCCM).

Mocht je naar aanleiding hiervan meer willen weten over mediteren, schroom niet om me daarover aan te spreken. En je kan ook eens een kijkje nemen op de website van WCCM: https://www.wccmbelgium.be/

Gerbrand Molenaar

Het goede werk van de stilte

Meditatie is het werk van de stilte. In onze lawaaierige en verwarrende wereld vergeten we gemakkelijk hoe krachtig, verhelderend en helend stilte kan zijn. Om even van de stilte te proeven, maak je het nu terwijl je leest even stil. Zelfs een of twee minuten stilte alleen of in een groep - bijvoorbeeld voor een vergadering of na een stormachtige ontmoeting - heeft een groot effect. Stilte klaart zaken uit en geeft energie.

Blijf nu een minuut stil. Sluit je ogen. Je kan de minuut timen met je smartphone of met de WCCM App die een klok en een timer bezit. Blijf luisteren tot het geluid is uitgestorven en luister dan naar de stilte waarin je bent binnengetreden. Slechts een minuut.
Het kan zijn dat in dat korte stiltemoment je aandacht zich richtte op lawaai dat je ergens hoorde. Of het kan gebeuren dat je je bewust geworden bent van het volume van het innerlijke rumoer in jezelf. Ik heb het dan niet over je maag die zich laat horen, maar over je geest. Ik twijfel eraan of je meer dan een seconde zonder gedachten was. Het gebeurt soms dat mensen meteen terechtkomen in een diepe, heldere, verfrissende stilte die ze nog nooit voelden, maar dat is eerder zeldzaam. Het kan zijn dat je je begint af te vragen of er iemand ooit in staat is om zonder gedachten te zijn. Tijdens het leren mediteren zal je verwonderd zijn wat meditatie je bijbrengt over je gedachten. Zoals iedereen die ooit geprobeerd heeft om stil te zijn - en ik bedoel hier niet alleen vrij van geluid, maar vrij van gedachten - ben ook jij waarschijnlijk afgeleid geweest. Sprong jouw geest niet zoals een aap van de ene tak op de andere, van het meest sublieme tot het meest belachelijke, van eten naar seks, van werk naar het oplossen van een probleem om daarna te beginnen dagdromen? Dit is de menselijke conditie bij iedereen die begint met meditatie. We zullen met deze toestand van verstrooiing op een praktische manier leren omgaan.
*Meditatie traint de spier van onze aandacht. Het vermogen om aandacht te geven, om zich te focussen, om aanwezig te zijn – allemaal samen horen ze bij het vermogen om stil te zijn - vormen de meest essentiële van alle menselijke capaciteiten, zowel voor ons persoonlijk, professioneel als maatscha*ppelijk leven.

Zonder aandacht wordt de mogelijkheid om werkelijk een relatie met iemand aan te gaan, aangetast. Daarom dat het beoefenen van meditatie ons werkelijk kan omvormen. Het is niet zomaar een techniek die we leren beheersen, zelfs al kan dat in een fase wel zo lijken. Naarmate je mediteert zal dit je hele leven doordringen, er zal geen facet in je leven zijn dat niet deelt in de vruchten hiervan.

In Memoriam Jacob van der Sluijs

Op dinsdag 6 januari overleed Jacob van der Sluijs in de leeftijd van 102 jaar. Hij was ons oudste gemeentelid. Jaap was geboren in Monnickendam en kwam in oorlogstijd in Amsterdam terecht. Daar was hij actief in het verzet en leerde hij ook Lien van der Stap kennen, die later na de oorlog zijn vrouw zou worden. Deze oorlogstijd, waarin hij in 1944 ook nog te werk werd gesteld in Duitsland, heeft grote impact gehad op zijn leven. Er werd nadien vooral veel over gezwegen. Lange tijd woonden zij aan de Von Liebigweg, waar zij hun vier kinderen grootbrachten. Jaap werkte lange tijd als instrumentenmaker voor de KLM. Dat gaf hem ook de gelegenheid om tegen voordelig tarief regelmatig zijn familie in Zuid-Afrika op te zoeken. Jaap was echt een familieman die altijd klaarstond voor zijn kinderen. Groot was het verdriet dat Anneke, zijn oudste dochter, en ook haar man Huig, allebei vrij jong overleden. Ondanks de tegenslagen wist hij steeds weer zijn rug te rechten. Daarvoor putte hij kracht uit zijn geloof. Dat was heel sterk in hem, tot het einde toe. Ook toen zeven jaar geleden zijn vrouw overleed. Moedig zette hij zijn leven voort. Vanaf 2021 ging hij geestelijk achteruit. Hij werd opgenomen in Kleinschalig wonen Noordhollandstraat, waar hij de laatste jaren van zijn lange leven doorbracht. Groot was de zorg en de trouw van zijn kinderen, die hem tot het einde hebben begeleid. In de afscheidsdienst op donderdag 15 januari in de Aula van de Nieuwe Ooster stonden we stil bij één van zijn lievelingsliederen: *'k Wil U, o God, mijn dank betalen, U prijzen in mijn avondlied. Het zonlicht moge nederdalen, maar Gij, mijn Licht, begeeft mij niet.* In dat vertrouwen is Jaap heengegaan. Thuis gekomen. We wensen zijn kinderen, klein- en achterkleinkinderen de troost van dit eeuwige Licht van Christus.

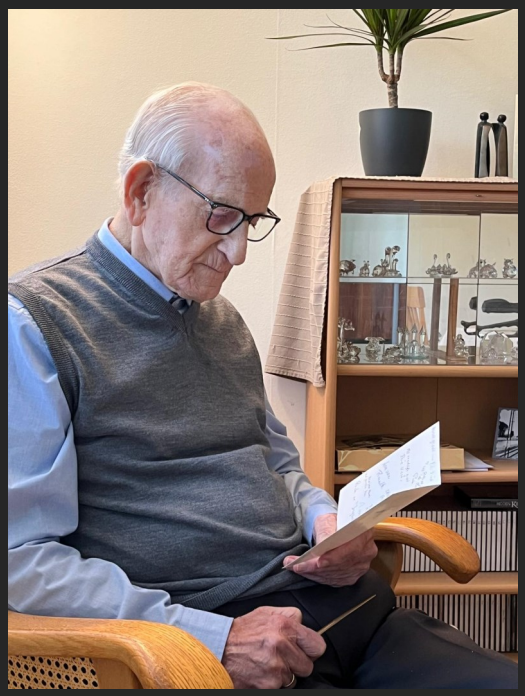

Aan alle betrokkenen bij De Bron

Net als in voorgaande jaren hebben we in februari stil gestaan bij de financiën van De Bron. En net als in voorgaande jaren, zijn de cijfers best wel schrikbarend. Ik heb ze tijdens de dienst van 1 februari laten zien: we hebben op jaarbasis een verlies van € 175.000,- Voor wie zich er in wil verdiepen: op de site staan de exacte cijfers over 2024. Binnenkort krijgen we ook de cijfers over 2025. Kijk voor de cijfers hier: https://kerkdebron.org/wp-content/uploads/2025/11/Amsterdam-Watergraafsmeer-PG-KRM-J2024-ANBI-overzicht-03-11-2025-15_34_55.pdf

Dat we zo'n groot te kort hebben is geen nieuws. We hebben er bewust voor gekozen om een deel van onze voorraden te investeren in de twee predikanten die aan onze gemeente verbonden zijn: Gerbrand en René. Tegelijkertijd bezinnen we ons op hoe het verder moet. Dit tekort kunnen we nog even volhouden, maar stelt ons soms ook voor nieuwe uitdagingen. Daarover spraken we elkaar in het najaar, op de twee avonden onder leiding van Bert Bakker. Het waren, vond de kerkenraad, twee bijzondere avonden, waarin mensen die al langer bij De Bron betrokken waren én mensen die nog maar net meelopen, samen doorspraken over het karakter van De Bron en welke financiële keuzes we zouden moeten maken. Als kerkenraad hebben we de twee avonden nog een doorgesproken, en samen ook het financiële model ingevuld. De resultaten daarvan zullen we op zondag 15 maart, na de dienst, aan de gemeente voorleggen. We praten dan graag met elkaar door over De Bron, wat ons verlangen is voor deze gemeenschap in de Watergraafsmeer, en wat we daar zelf ook aan bij kunnen dragen. Het zou heel fijn zijn als u ook weer bij deze bijeenkomst kunt zijn, om echt ook met elkaar dit gesprek te kunnen voeren.

In de dienst van zondag 8 maart nemen we afscheid van Margrietha Reinders als dominee van Betondorp Bloeit. Betondorp Bloeit is jaren geleden gestart als een pioniersplek vanuit De Bron onder haar bezielende leiding. Margrietha's betrokkenheid bij deze buurt is uitgegroeid tot een kleine, zelfstandige gemeenschap. In haar werkzame leven als (pionierend) predikant heeft zij zich op allerlei manieren ingezet voor mensen in de knel – zo ook in Betondorp. Als De Bron zijn wij getuigen geweest van Margrietha's liefde voor mensen, haar creativiteit in het organiseren van laagdrempelige bijeenkomsten, in het dorpshuis, in Café De Avonden, op De Brink – en ook van deur tot deur. Dat was niet altijd makkelijk – een pionier staat er veelal alleen voor. Maar door alles heen leefde Margrietha het Evangelie. Nu gaat ze met pensioen. Zeer verdiend. Het is mooi dat we in een dienst afscheid kunnen nemen, en haar, met die bij haar horen, de zegen mee kunnen geven.

Hans Teerds

Op de uitkijk

Op zondag 1 maart was er een bijzondere dienst. Sandra Idzinga en OJ Aries werden gedoopt. Het blijft elke keer weer indrukwekkend om te zien hoe God mensenlevens raakt. Bijzonder is ook dat er bijna ieder jaar wel iemand vanuit De Bron wordt gedoopt en dat zijn vaak mensen zonder christelijke achtergrond! Sandra en OJ hebben ieder hun eigen weg afgelegd. Zij hebben beiden een indrukwekkend levensverhaal, in de dienst vertelden ze daar iets over. En toch kwam daar het moment waarop zij vol overtuiging 'ja' zeiden tegen Jezus Christus. In de doop werd hun leven verbonden met het leven van Jezus.

Wat mij raakte, was dat zij beiden aangaven dat Jezus er op een bepaalde manier altijd al aanwezig was. Hoewel het geloof niet van huis uit was meegegeven, ervoeren zij toch al een verlangen naar Jezus, of een gevoel van verbondenheid. En dat horen we vaker van mensen die tot geloof komen: God was er al!

Dat is bemoedigend. Het betekent dat Jezus mensen op het oog heeft, nog voordat zij Hem kennen. Dat Hij werkt in levens, soms jarenlang, in stilte. Het doet denken aan de gelijkenis van de verloren zoon: de Vader die op de uitkijk staat. Blijkbaar in vertrouwen, in verwachting — dat de zoon op een dag weer thuis zou komen. En wat een vreugde dat wij zulke momenten in de doop mogen vieren!

De doop markeert ook de afronding van de afgelopen Alpha cursus. Veertien avonden lang gingen we met een groep deelnemers in gesprek over vragen als: Wie is Jezus? Waarom stierf Hij? Wat is bidden? Hoe ga je om met het kwaad? Met als afsluiting het weekend. Elke Alpha-cursus is anders. Mensen beleven het op heel verschillende manieren. De een sluit zich aan bij de kerk, de ander gaat een andere weg. Maar iedere keer ben ik verrast over het mooie dat God in de levens van mensen doet.

Op de uitkijk staan is een mooi uitgangspunt als kerk. Het helpt ons om niet alleen te kijken naar 'wie er al zijn', maar ook naar wie er nog op onze weg komen, zoekers en twijfelaars, buurtbewoners met praktische vragen, mensen met een lange geloofsgeschiedenis en mensen die nog helemaal aan het begin staan. Het helpt om te zien wat God al ziet in de levens van die mensen, en om open en gastvrij te zijn voor wie er op onze weg komen.

Als het gaat over op de uitkijk staan, hebben Christine en ik ook mooi nieuws: begin april verwachten wij ons eerste kindje. Het kamertje is klaar, de meeste spullen zijn in huis — en toch blijft het spannend, maar we kijken er enorm naar uit! Bedankt voor alle liefdevolle reacties die we tot nu toe mochten ontvangen. Naar verwachting zal ik de diensten op Goede Vrijdag en Paasmorgen voorgaan. Daarna zal ik even wat meer gericht zijn om te zorgen voor thuis. Het is een zegen om ook daarin gedragen te worden door de gemeenschap.

Verder zijn er in de komende periode de volgende activiteiten:

Vrijdag 20 maart

Samen met kringloopwinkel 't Hartje organiseren we een middag om vrijwilligers uit de buurt te bedanken voor hun inzet en betrokkenheid. Wat is het mooi als we als kerk het goede dat in de buurt gebeurt mogen zien én vieren.

Gesprekskring bij Dynamo

Iedere eerste donderdag van de maand leid ik bij Dynamo (Van ’t Hofflaan) een gesprekskring over levensvragen, van 14.00–15.30 uur. Het zijn waardevolle ontmoetingen met open en diepgaande gesprekken. De eerstvolgende bijeenkomsten zijn op donderdag 5 maart en donderdag 2 april. Je bent van harte welkom om aan te sluiten of iemand mee te nemen.

Stille week

Verder kijken we natuurlijk enorm uit naar het vieren van de stille week. Een bijzondere tijd waarin we als gemeente de weg van Jezus richting Golgotha mogen volgen. Meer informatie over de diensten op Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Paasmorgen vindt u in het weekbericht

Buurtdominee René Visser

Ze kwamen langs water. De man zei: "Kijk, daar is water. Is er iets op tegen dat ik word gedoopt?" Filippus antwoordde: "Als u met uw hele hart gelooft, is er niets op tegen." Hij antwoordde: "Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is." Hij liet de wagen stoppen. Filippus liep met de man het water in en doopte hem. Toen ze uit het water waren gekomen, nam de Geest van de Heer Filippus mee en de man zag hem niet meer. Maar hij reisde blij verder.

Gedoopt, een nieuwe start,
Gods liefde in je hart.
Een leven vol geluk en licht,
Zijn zegen volgt je, dag en nacht.

Betreft: Ledenbrief Amsterdam,

februari 2026

Geachte betrokkene bij De Bron,

Hoe beleeft u deze tijd? Veel mensen ervaren onrust en onveiligheid. Maatschappelijk en mondiaal zijn het roerige tijden. Eén van de beste medicijnen hiertegen is verbinding: het gevoel dat je er niet alleen voor staat, maar deel bent van een groter geheel. Er is een vangnet. Dat is precies wat wij als Kerk De Bron willen zijn: een plek van verbinding, een vangnet.

Voor wie? Voor iedereen! In het bijzonder voor wie dit mist, voor wie tussen wal en schip valt. Het goede nieuws is dat steeds weer nieuwe mensen de weg naar onze kerk weten te vinden. Mensen van allerlei pluimage ervaren De Bron als een warme en inspirerende plek waar je jezelf kan zijn, gelovig of niet, zoekend, soms vindend.

Minder goed nieuws is dat hoge financiële kosten een serieuze bedreiging vormen. Het beheer van het monumentale kerkgebouw vraagt meer dan wij nu kunnen dragen. Toch is het onze ambitie om het kerkgebouw te behouden als kostbare erfenis van de Watergraafsmeer. ***Maar meer nog: als een warm en open (t)huis, midden in onze buurt, voor iedereen die zoekt naar verbinding, naar inspiratie, naar liefde van God en mensen.***

Als bestuur van De Bron doen we een daarom een dringend beroep op al onze leden. We hebben uw steun hard nodig om als kerk zichtbaar en beschikbaar te zijn, ook voor een nieuwe generatie. U kunt uw steun laten blijken door uw jaarlijkse financiële bijdrage aan onze kerk.

Als bijlage bij deze brief treft u een formulier aan. Op de onderkant brief leest u meer over hoe u kunt bijdragen, welke mogelijkheden er zijn, en hoe u het formulier invult. We vragen u vriendelijk om de recente financiële ontwikkelingen zoals inflatie en stijgende kosten mee te nemen in uw overwegingen. Als u eerdere jaren ook al bijdroeg, is er dan misschien een mogelijkheid om dit bedrag te verhogen?

Met uw steun draagt u bij aan een kerk die ook in de toekomst liefdevol en gastvrij aanwezig is in de Watergraafsmeer. Hartelijk dank voor uw steun en betrokkenheid!

Met vriendelijke groet,

Namens de kerkenraad en het college van kerkrentmeesters,

Hans Teerds

Antwoordstrook Toezegging Kerkelijke bijdrage 2026 Geef om de buurt, geef aan De Bron! Naam: Adres: _____ _____ Postcode en plaats: _____ Mijn toezegging voor geheel 2026 is: € _____ Ik maak dit bedrag over in _____ gelijke termijnen van elk € _____ op rekeningnummer NL78INGB0000461209 ten name van Protestantse Gemeente Amsterdam Watergraafsmeer, onder vermelding van 'gift 2026' Graag hieronder aangeven in welke maanden u dit bedrag zult overmaken: jan feb mrt apr mei jun jul aug sep okt nov dec Ondertekening: Datum _____ Handtekening _____

U kunt dit formulier ook online invullen. Ga daarvoor naar www.kerkdebron.org/geven

Geef om de buurt, Geef aan de Bron! Zo werkt het!

Wilt u het werk in- en om Kerk De Bron steunen? Dat kan op vele manieren. Gebed Bent u betrokken bij en om het werk van De Bron, neem het werk en de kerk dan mee in uw gebeden. De missie om kerk te zijn en verbinding te zoeken, een rust-ruimte te bieden in een woelige wereld, een veilige, open, zoekende gemeenschap in de Watergraafsmeer, is geen vanzelf-sprekendheid, en ook niet iets wat door geld of hard werken gerealiseerd kan worden. In kerkelijke termen: er is zegen voor nodig. Uw gebed om zegen voor de kerk in de Watergraafsmeer is daarom onmisbaar.

Meehelpen

Een kerk is niets zonder inzet van de leden zelf. Ook u kunt de missie van De Bron steunen door actief mee te doen en u aan te melden als vrijwilliger. Er is altijd wat te doen, in en rondom de kerk – zowel actief, in een bijdragen aan het onderhoud van het beeldbepalende kerkgebouw, in het organiseren van activiteiten, het omzien naar elkaar, het bijhouden van de administratie, en het uitzetten van het beleid. Of hebt u zelf ideeën, wat we als kerk nog meer kunnen doen voor de buurt? Laat het ons weten! Neem daarvoor contact op met een van onze predikanten (zie de website voor hun gegevens).

Financiële steun

Een kerk kan ook niet zonder financiële middelen. Onze missie kan op verschillende manieren gesteund worden: via een eenmalige gift, een (geregistreerde) periodieke bijdrage, of door middel van een legaat. De Bron heeft het ANBI keurmerk. Daarom kunt u uw gift aan De Bron aftrekken van uw belastingaangifte. Wilt u hierover meer weten, neemt u dan contact op via kerkrentmeesters@kerkdebron.org of via telefoonnummer 020 – 665 55 32.

Geven kan door uw gift(en) overmaken op rekeningnummer NL78INGB0000461209, tnv Protestantse Gemeente Amsterdam Watergraafsmeer. U kunt daarvoor de QR-code gebruiken die hiernaast staat afgedrukt. Er zijn geen richtlijnen over de hoogte van uw gift. Veel leden van de Protestantse Kerk Nederland, waar De Bron deel van is, geven een inkomensafhankelijke bijdrage. Zij delen bijvoorbeeld 5% van hun netto maandelijks inkomen met de kerk. Bij een inkomen van € 1.750,- Euro per maand, komt dat neer op een maandelijkse bijdrage van € 87,50. Bij een inkomen van € 3.000,- komt het neer op € 150,--. Uiteraard hangt het van uw persoonlijke omstandigheden af of u meer of minder kunt missen.

Formulier

Zou u ons willen laten weten op welke manier u De Bron wilt steunen? Dit helpt ons om beleid af te stemmen op de financiële mogelijkheden die we tot onze beschikking hebben. U kunt uw voornemen bekendmaken door de antwoordstrook die u aan de voorzijde van deze bijlage aantrof. Vul de antwoordstrook van de andere zijde van deze bijlage in op www.kerkdebron.org/ geven, ***geef uw fysieke exemplaar af aan een van de leden van de kerkenraad***, of stuur deze in een gesloten envelop naar:

Protestantse Gemeente Amsterdam Watergraafsmeer t.a.v. de Kerkrentmeesters Antwoordnummer 885 1000 WC Amsterdam (een postzegel is niet nodig)

Als u het formulier invult, is dit slechts het kenbaar maken van uw voornemen. Dit formulier is geen machtiging. Daarom moet u, na het invullen van het formulier, zelf nog de betalingsopdrachten geven aan uw bank. Wilt u daarom tegelijk met het invullen van het formulier, ook uw betalingsopdrachten inplannen? Graag daarvoor de volgende gegevens gebruiken: rekeningnummer NL78INGB0000461209, tnv Protestantse Gemeente Amsterdam Watergraafsmeer, onder vermelding van ‘gift 2026’.

Geroepen

Het grote offer is gebracht,
het offer voor de zonden…
God heeft Zijn eigen zoon geslacht,
opdat wij lèven konden…

Zijn offer werd volmaakt bevonden.
Door God-Drieènig zo bedacht….
Het bloed dat vloeide uit Zijn wonden,
heeft eeuwige verlossingskracht!

Wij zijn geroepen te ontvangen
de erfenis door Hem bereid. Laat
ons dan toegaan met verlangen,
gehoorzaam, met vrijmoedigheid…

God ziet verwachtend neer van boven,
wie in Zijn Zoon zullen geloven!

Uit: Vruchtbaar leven
Van: Joke van Sliedregt

Diaconale collectes maart-april 2026 (wijzigingen voorbehouden)

Datum collecte:	Diaconaal doel
1 maart	Sanyu Babies Home Namirembe Diocese Kampala-Uganda
8 maart	Betondorp Bloeit
15 maart	Kerk in Actie - 40 dagentijdcollecte - Moldavië - kinderen en oude-ren worden gezien
22 maart	Stichting Surinamekalender
29 maart	Kerk in Actie - 40 dagentijdcollecte - Nederland - The Passion
5 april	1e Paasdag: Kerk in Actie - India - onderwijs geeft kansarme kin-deren toekomst
12 april	Give en Get Project
19 april	Diaconie Amsterdam - Wereldhuis
26 april	Stap Verder – Amsterdam Z.O.
3 mei	Kerk in Actie - Myanmar - kliniek biedt noodhulp aan mensen op de vlucht

Verantwoording Diaconale collectes 2026

Datum collecte:	Diaconaal doel	
4 januari	Barthimeus Sonneheerdt	67
11 januari	Stichting The Flame Foundation	142
18 januari	Stichting Vrienden van de Raad van kerken	487
25 januari	Leprastichting	160
Maand Februari	Actie Kerkbalans 2026 voor onze ei-gen kerk	1412

kerk in actie

In Petrus februari las ik onderstaand artikel over het werk van Kerk in Actie. Ik wilde dit, met toestemming van de consulenten, met u delen om u te overtuigen dat de collectes in onze kerk voor Kerk in Actie zeker belangrijk zijn.

Namens de Diaconie: Ans van Raalte-Deschan

Wat doen de consulenten van kerk in Actie

De consulenten van Kerk in Actie ondersteunen diaconieën, zwo- en zendingscommissies bij hun taak om diaconaat zo goed mogelijk in hun gemeente voor het voetlicht te brengen. Ze weten alles van projecten, collecten en campagnes. In deze rubriek beantwoorden twee consulenten een veelgestelde vraag uit gemeenten.

Wat maakt Kerk in Actie uniek?

"Diaconieën krijgen voortdurend geefverzoeken binnen. Stapels post, talloze organisaties die allemaal iets goeds doen. Ik snap heel goed hoe lastig het is om daarin keuzes te maken. Wat ik vaak merk, is dat Kerk in Actie op diezelfde stapel terechtkomt. Alsof het één van de vele goede doelen is. Dat is niet terecht, en ik leg graag uit waarom.

Kerk in Actie is namelijk niet zomaar een organisatie. Het is de diaconale tak van onze eigen Protestantse Kerk in Nederland. We realiseren ons vaak niet (meer) hoe bijzonder het is dat we als protestantse gemeenten samen verantwoordelijkheid kunnen nemen voor hulp en ondersteuning aan partnerkerken en -organisaties wereldwijd. We besteden dit niet uit aan een willekeurige organisatie, maar we doen het zelf. Omdat we ons geroepen voelen om om te zien naar de ander. Omdat we de kerk waar ook ter wereld herkennen als vindplaats van geloof, hoop en liefde. Omdat we elkaar wereldwijd vinden in het verlangen om te willen delen.

Vanuit deze overtuiging en roeping ondersteunen we het wereldwijde werk van kerken. Dat is niet alleen een mooi principe, het ligt zelfs vast in onze kerkorde. Het maakt dat ik altijd zeg: Kerk in Actie, dat zijn we zelf. Niet één van de vele goede doelen, maar de vanzelfsprekende keuze voor protestantse diaconieën.

Ook goed om te weten: Kerk in Actie is lid is van ACT Alliance, Action by Churches Together. Dit is een wereldwijde alliantie van meer dan 145 kerken en verwante organisaties in ruim 120 landen. Als wij zelf niet aanwezig zijn in een land waar acute hulp nodig is, kunnen we via dit netwerk heel snel steun bieden aan partners die wél ter plaatse zijn en noodhulp verlenen.

Die samenwerking met kerken, of het nu om noodhulp gaat of niet, dat is wat Kerk in Actie voor mij echt uniek maakt. We hebben geen eigen projecten die we 'even'
uitvoeren. We sluiten áltijd aan bij lokale kerken en organisaties. Zij blijven namelijk, ook als een projectdoel is behaald. Die continuïteit, die lokale verankering, daarin maakt Kerk in Actie wat mij betreft echt het verschil."

Arjan Bikker, consulent Noord-Holland en Utrecht

Hoe controleert Kerk in Actie haar buitenlandse projecten?

97% van alle protestantse gemeenten steunt het werk van Kerk in Actie. Dat vind ik echt bijzonder. Elke gift, groot op klein, laat zien dat we het wereldwijde diaconale werk samen dragen. Uiteraard is het belangrijk te weten dat deze bijdragen op een verantwoorde manier worden besteed, en vaak krijg ik de vraag hoe dat precies gebeurt.

Kerk in Actie werkt wereldwijd samen met ruim 250 lokale partnerorganisaties. Vaak zijn dit kerken of christelijke organisaties die nauw verbonden zijn met kerken. Ik ervaar dat echt als een vorm van wereldwijde kerk-zijn: samen optrekken, elkaar versterken en een gedeelde verantwoordelijkheid voelen.

We kiezen er bewust voor om niet van bovenaf te bepalen wat er nodig is, maar om daar samen met lokale partners naar te kijken. Zij kennen hun context, hun mensen en hun uitdagingen immers het best. Door met elkaar plannen te maken, groeien gemeenschappen van binnenuit. Dat vind ik een van de meest waardevolle aspecten van ons werk: dat het lokaal gedragen blijft, en dat wij tegelijkertijd ook leren van de mensen daar.

Om ervoor te zorgen dat projecten goed verlopen, heeft elk land of gebied een eigen relatiebeheerder. Deze collega's, met wie we nauw samenwerken, zijn verantwoordelijk voor een aantal landen binnen regio's als Europa, Afrika, Azië, Indonesië en Latijns-Amerika. Zij hebben nauw en regelmatig contact met de partnerorganisaties en volgen de voortgang van de projecten stap voor stap.

Met elke partnerorganisatie maken we heldere afspraken in een contract. Daarin staan de doelen, verantwoordelijkheden en verwachtingen duidelijk beschreven. We kijken ook altijd naar de visie en plannen van de partner zelf voor de komende jaren, zodat we echt in een gezamenlijke richting optrekken. Onze samenwerking richt zich daarbij op de kerngebieden die we delen: kerk en geloof, kinderen en jongeren, een veilig bestaan en ecologische gerechtigheid.Een ander onderdeel dat voor mij heel belangrijk is: de relatiebeheerders bezoeken de projecten ook persoonlijk. Door letterlijk te zien wat er gebeurt, te praten met betrokkenen en de realiteit ter plekke te ervaren, blijven we dicht bij het werk. Zo houden we goed zicht op de voortgang én weten we zeker dat de ontvangen gelden zorgvuldig en doelgericht worden besteed."

Martin Zoer, consulent Drenthe en Overijssel

Rooster kerkdiensten

Aanvang 10.00 uur op de zondagen andere tijden
lees de nieuwsbrief inzake de Stille week

wijzigingen voorbehouden

zondag 1 maart 2026	René Visser	KerkTV
zondag 8 maart 2026	Gerbrand Molenaar	
zondag 15 maart 2026	Gerbrand Molenaar	
zondag 22 maart 2026	René Visser	
zondag 29 maart 2026	Gerbrand Molenaar	Palmzondag
donderdag 2 april 2026	Gerbrand Molenaar	witte donderdag
vrijdag 3 april 2026	René Visser	goede vrijdag
zaterdag 4 april 2026	Gerbrand Molenaar	**paaswake**
zondag 5 april 2026	René Visser	**eerste paasdag**
zondag 12 april 2026	Ds. Yasmin Hsu	
zondag 19 april 2026	Gerbrand Molenaar	
zondag 26 april 2026	Gerbrand Molenaar	
zondag 3 mei 2026	René Visser	
zondag 10 mei 2026	Gerbrand Molenaar	

2 april Witte donderdag	**Gerbrand Molenaar**
7 juni 2026	**Gerbrand Molenaar**
6 september 2026	**Rene Visser**
15 november 2026	**Gerbrand Molenaar**

De zomertijd in 2026 begint op zondag 29 maart om 02:00 uur, waarbij de klok één u ur vooruit wordt gezet naar 03:00 uur.

Palmzondag

De HEER bewijst zijn liefde: wij zijn nog in leven! Zijn ontferming kent geen einde. Elke morgen schenkt Hij nieuwe weldaden. - Veelvuldig blijkt uw trouw! — Klaagliederen 3:22-23
https://dawo.nl/?p=9754

Over de engelen zegt God: 'Hij maakt zijn engelen tot windvlagen, en zijn dienaren tot een vlammend vuur.' Maar tegen de Zoon zegt Hij: 'God, uw troon houdt stand tot in alle eeuwigheid, en de scepter van het recht is de scepter van uw koningschap.

Hebreeen 1:7-8
https://dawo.nl/?p=9758

'Wat is gemakkelijker, tegen een verlamde zeggen: "Uw zonden zijn u vergeven" of: "Sta op, pak uw mat en loop"? Ik zal u laten zien dat de Mensenzoon volmacht heeft om op aarde zonden te vergeven.' Toen zei Hij tegen de verlamde: 'Ik zeg u, sta op, pak uw mat en ga naar huis.' Meteen stond hij op, pakte zijn mat en ging weg. Alle mensen zagen het; ze stonden versteld en loofden God. 'Zoiets hebben we nog nooit gezien,' zeiden ze. — Marcus 2:9-12
https://dawo.nl/?p=9763

Wat heb je nodig?

- Houten latjes
- Spijkers & hamer of schroeven & boormachine of tape
- Crêpepapier en/of gekleurd tape
- Stevig plakband
- Broodhaantjes
- Kleine (boterham)zakjes
- Rozijnen (in ieder zakje 30 rozijnen)
- Touw of draad
- Eitjes (gekookte eieren of snoep- of chocolade eieren)
- Noten/zoutjes/chips die je aan een touwtje kunt rijgen
- Buxustakjes of andere groene takjes

Betekenis

Groene takjes

Jezus kwam in Jeruzalem binnen op een ezel. Zijn leerlingen plukten groene bladeren van de bomen. Ze juichten en zwaaiden met de bladeren. Ze wilden hun nieuwe koning verwelkomen. De Joden verwachtten namelijk dat Jezus de nieuwe koning zou zijn, die de Romeinen zou verjagen. Ze waren zo blij met Jezus als hun Koning! Maar het liep allemaal een beetje anders dan ze dachten…

Brood

In Jeruzalem at Jezus de Pesachmaaltijd met zijn leerlingen. Dat noemen we het laatste avondmaal. Hij brak een brood een stukjes en deelde dit uit aan zijn 12 leerlingen. Het was de laatste keer dat Jezus at voordat hij ging sterven.
Twaalf zoutjes of nootjes
De twaalf leerlingen (vrienden) van Jezus laten hem in de steek als hij gearresteerd wordt.
Dertig rozijnen
Judas verraadt wie Jezus is zodat de soldaten Jezus kunnen arresteren. Judas kreeg hiervoor 30 zilveren munten als beloning.

Haantje

Dit verwijst naar Petrus die zijn vriend Jezus verloochent. In de nacht dat Jezus gearresteerd wordt, vragen mensen drie keer aan Petrus of hij ook bij Jezus hoort. “Nee hoor, ik hoor niet bij hem!” zegt Petrus. Na de derde keer kraait de haan… Dat had Jezus al voorspeld tijdens het laatste avondmaal.

Houten kruis

Herinnert aan het kruis dat Jezus moest dragen en waaraan hij stierf.

Ei

Dit betekent: nieuw leven! Na drie dagen staat Jezus op uit de dood.

Versiering

Je mag de stok vrolijk versieren, omdat we vieren dat Jezus weer opstond uit de dood. Dat Zijn liefde sterker was dan het kwaad.

Hoe maak je de palmpasenstok?

Van de twee latjes maak je een kruis. Gebruik hiervoor de hamers, de schroeven of de tape.

Versier de stok – als je wilt – met crèpepapier of gekleurde tape.

Bevestig groene takjes aan het kruis.

Prik het broodhaantje boven op het kruis.

Rijg de zoutjes of noten aan een draad. Hang van de ene kant naar de andere kant van het kruis een draad met daarin de twaalf zoutjes of noten, die staan voor de twaalf discipelen.

Stop 30 rozijnen in een zakje of rijg de rozijnen aan een draad. Hang dit aan de stok.

De eieren kun je aan de stok bevestigen met touw of tape.

Een palmpasenstok kan sober of uitbundig versierd zijn. Je kunt nog dingen toevoegen zoals wat lekkers voor de kinderen of extra versiering.

Vooraf aan of tijdens deze activiteit kun je het Paasverhaal kort vertellen en de symboliek van de onderdelen uitleggen.

Extra tips

Je kunt de broodhaantjes ook zelf bakken als activiteit.
Volgens een traditie wordt de Palmpasenstok weggegeven aan iemand anders. Maar zelf al het lekkers opeten is natuurlijk ook leuk.

Zie brood recept pagina 26

Bron: Petrus nr 33 feb 2026

Ik was vijf jaar oud toen mijn kleine zusje Mirjam overleed aan wiegendood.
De avond ervoor mocht ik haar toedekken en naar bed brengen. Het was een lief ritueel.
Ik stopte haar in, met een kusje en welterusten. De volgende ochtend werd ze niet meer wakker. Het verdriet in ons huis was hartverscheurend. Het huilen van mijn vader drong iedere nacht door de muur van mijn kamer. Ik begreep dat wiegendood kwam doordat het dekentje te ver over het hoofd van de baby werd getrokken, zodat ze stikt. Ik dacht: ik heb Mirjam laten stikken. Mijn schuldgevoel was ondraaglijk. Ik mocht niet mee naar haar begrafenis.
Dat voelde als een bevestiging: ik had iets zo ergs gedaan dat ik geen afscheid mocht nemen van mijn eigen zusje.
Toen ik twaalf was, namen mijn ouders me voor het eerst mee naar haar graf op de begraafplaats in Muiderberg. Bij de poort durfde ik niet naar binnen. Ik begon te huilen.
Mijn ouders hielden me vast en probeerden me te troosten. Ik zei voor het eerst hardop: “Het spijt me… Mirjam is door mij gestorven.
Ik was de laatste die haar heeft toegedekt.” Mijn ouders werden lijkbleek, alsof mijn woorden al het leven uit hen wegzoog.
Ze zeiden meteen: “Nee. Nee, dat is niet waar.” En toen vertelden ze iets wat ik nooit had geweten: “Nadat jij haar had toegedekt, is ze nog meerdere keren wakker geworden. Wij hebben haar daarna zelf nog toegedekt.”
Ik vroeg waarom ik niet mee mocht naar de begrafenis. Ze zeiden: “Dat was geen straf.
We dachten dat je te jong was voor zo’n heftige gebeurtenis.”
Ze hadden me willen beschermen, maar door dat stilzwijgen en die jaren zonder graf of uitleg had ik al die tijd geloofd dat ik mijn zusje had gedood.

Op school was ik nooit de populaire jongen. Thuis was ik liever niet dan wel. Achter mijn lach versschuilde ik mijn verdriet.
Pas rond mijn achttiende begon ik mijn eigen geluk te vinden.

Vandaag, bij het aanbreken van een nieuw jaar, durf ik mijn verhaal voor het eerst te delen.

Voor iedereen die een valse start heeft gehad of een donker tijd doormaakt, jij bent niet alleen.

Volg je hart, kies je eigen pad en wees lief.

Met dank aan Gideon Italiaander

Andere locaties

Jan van Galenstraat 172

Zeeburgerstraat 6

Reigersbos 58

Buikslotermeerplein 426

Beethovenstraat 1

GIDEON Aalsmeer - Lakenblekerstraat 60-62

Heb je ook zo´n plezier in zingen?

Dan ben je meer dan welkom op ons koor!

Wij zijn een enthousiaste groep
die graag met elkaar zingt! Wij zijn met name
op zoek naar alten, bassen en tenoren, maar
als sopraan ben je natuurlijk ook welkom.
Een dikke map vol prachtige koormuziek
ligt op je te wachten!

Wij nodigen je van harte uit om op een vrijdagavond
een repetitie bij te wonen. Meteen lekker meezingen!

Maak een afspraak via onze secretaris Henk Hiddink (tel: 036-5372418). Als je komt krijg je het eerste kopje koffie vanzelfsprekend gratis!

****

Interkerkelijk Koor Watergraafsmeer
repetitie: Koningskerk, Ostwaldstraat 1, 1097 KD Amsterdam
wanneer: op vrijdag eens in de 14 dagen van 20:15 - 22:30 uur
www.ikw-amsterdam.nl
info@ikw-amsterdam.nl

Hoe groot is God?

Een jongen vroeg zijn vader: 'Pap, hoe groot is God?' De vader keek omhoog naar de lucht en zag een vliegtuig en vroeg zijn zoon: 'Hoe groot is dat vliegtuig?' De jongen antwoordde: 'Het is heel klein. Ik kan het bijna niet zien?
Toen nam de vader hem mee naar een vliegveld, ze liepen naar een vliegtuig en de vader vroeg: 'Mijn zoon, hoe groot is het vliegtuig nu?'
De jongen antwoordde: 'Wow, het is mega groot!'
Toen antwoordde de vader: 'De grootte van God hangt ervan af hoe dichtbij je bij Hem bent. Hoe dichter je bij Hem bent, hoe groter Hij voor je is.'

Hoe groot is God voor mij!

Zie ik sterren aan de hemel staan, aan de donkerblauwe lucht de maan, is het of de nacht mij noemt de naam van een machtig God.

Deze God, Die aard' en hemel schiep, is dezelfde God, Die mij eens riep uit het duister tot Zijn heerlijk licht, zodat ik elke dag Hem Vader noemen mag en.

Die Zijn liefde aan mij openbaart, mij rechtvaardig in Zijn Zoon verklaart, dag en nacht mij in Zijn hand bewaart.

Hoe groot is God voor mij!

Ned. tekst: Jan Visser
Uit: De notenbalk

Let op, Ik zal mijn bode zenden, die voor Mij de weg zal effenen. Opeens zal Hij naar zijn tempel komen, de Heer naar wie jullie uitzien, de engel van het verbond naar wie jullie verlangen. Komen zal Hij - zegt de HEER van de hemelse machten. — Maleachi 3:1
https://dawo.nl/?p=9767

Mijn God zal uit de overvloed van zijn majesteit elk tekort van u aanvullen, door uw eenheid met Christus Jezus. — Filippenzen 4:19
https://dawo.nl/?p=9769

Nooit verlaten

Ik zal u nooit begeven;
Ik - GOD - verlaat u niet
en wat u overkome,
het is van Mij geschied.
Ik zal u nóoit verlaten.
Zo spreekt mijn God en Heer.
Wat zal mijn antwoord wezen?
Ik buig aanbiddend neer
voor Hem Die mij, een zondaar,
verlost heeft van de dood.
Hij heeft Zijn Zoon gegeven
in liefde wondergroot.

Ik zie mijn Heer en Heiland
Die mij heeft liefgehad,
Zich voor mij heeft gegeven,
Hij is mijn grootste schat.
"k Kan zonder Hem niet leven,
in stilte hoor ik Zijn stem.
Hij is mijn sterke toevlucht;
'k heb blijdschap, rust in
Hem.Hij Die voor mij Zijn levengegeven heeft op 't kruis,
zal dra mij binnenleiden bij God
in 't Vaderhuis.

Van :N.C. Otgaar
Uit: Bemoediging

Fysio Beter Bewegen

Fysio Tel. 61884658

Beter

Bewegen

Vestigingen:

Overtoom 256

Veeteeltstraat 20

In alle vier de evangeliën lezen we over de wonderbaarlijke vermenigvuldiging van broden en vissen. Jezus weet daar een kleine hoeveelheid brood en vis zo te vermenigvuldigen dat grote mensenmassa's daar van kunnen eten! Zo ontzettend bijzonder! In een kleine, maar niet minder bijzondere variant, maken we dit ook mee in De Bron. Inmiddels is al een paar jaar de **Give&Get-kast** open, waar elke maandag een groep van ongeveer 15 personen producten komt halen. Op wonderbaarlijke wijze blijkt de kast toch elke keer weer gevuld te zijn! U hebt daar een groot aandeel is. Dankzij alle spulletjes die elke keer binnenkomen, kunnen we veel mensen elke week van een klein extraatje voorzien.

Sinds een aantal maanden zamelen we op de zondagen spullen voor de kast in. Elke keer levert dat twee volle kratten op. Ontzettend mooi! Ook dit jaar gaan we daarmee verder. U kunt vast de volgende zondagen in uw agenda noteren:

zondag 8 mrt 2026
15 mrt 2026
22 mrt 2026
29 mrt 2026
5 apr 2026
12 apr 2026
19 apr 2026
26 apr 2026

Wees de reden dat iemand glimlacht vandaag

Brood & Vis kring

Brood en vis is elke tweede zaterdag van de maand

Tuinieren voor en met de Schepping: gezond en gezellig

Zeker nu de lente zich weer aankondigd krijgen we er weer zin in, en jij misschien ook?!

We hebben al enthousiaste plannen gehoord over stenenstapelen, tegelwippen en bonenstaken ... we gaan het zien ...

Op **14 maart start** ook het nieuwe seizoen met de moestuinbakken. Er is nog een enkele bak beschikbaar (en zonodig maken we er een bij).

Wees welkom op zaterdagochtend **14 maart en 11 april vanaf zo'n 10 uur.**

Groet!, van Mirjam, John en Mari

En!, er was al sprake van vorig jaar: we zijn 'Groene Kerk' geworden. V[illegible] daarover later nog's meer en kijk bijvoorbeeld eens op de website groenekerke[illegible]

ACTIVISTISCHE TENTOONSTELLING
Ernst Friedrich en het eerste Anti-Kriegsmuseum

Uit afschuw over de onmenselijke verminkingen van de soldaten in de loopgraven tijdens WO I, en uit medeleven met hun lot, richtte Ernst Friedrich in 1925 het Anti-Kriegsmuseum op in Berlijn. In die tijd werden de plastisch chirurgen steeds handiger in het oplappen van ernstig mismaakte oorlogsslachtoffers.
Al eerder publiceerde Friedrich een boek met de titel *Krieg dem Kriege.* (Oorlog aan de oorlog). Op de linker pagina is daarin met regelmaat het verminkte gezicht van een slachtoffer uit de loopgraven te zien, -- en rechts staat een uitspraak van een politicus of generaal. Bijvoorbeeld van Ludendorff: 'De oorlog bevalt mij als een warm bad.'

Deze tentoonstelling toont beelden uit het leven van Ernst Friedrich. Verder citaten van bekende romanschrijvers en dichters. Een vertaling van de Duitse tekst is aanwezig.

Periode: vrijdag 17 april tot en met maandag 11 mei 2026
Plaats: kerkelijk centrum De Bron, Hugo de Vrieslaan 2, 1097 ED Amsterdam

Open: tijdens de diensten en op maandag/woensdag/vrijdag van 13.00 tot 17.00 uur.
's Ochtends op afspraak van 10.00 tot 13.00 uur.

OPENING: zaterdag 18 april, 11.00 uur door *dr. Leo van Bergen*, medisch historicus, en Peter Lenssen, auteur. Verder houdt Chris de Ploeg een betoog over de militarisering van de samenleving. Iedereen is van harte welkom.

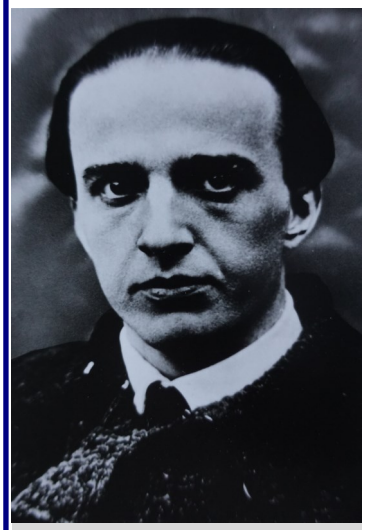
Ernst Friedrich

We zijn opzoek naar vrijwilligers die 's middags toezicht willen houden. Wilt u daarvoor svp contact opnemen met een van de beheerders van De Bron, bijvoorbeeld Mirjam Wildenbeest 06 306 477 28 of met Hein van der Kroon 020 -- 66 55 333

Niet zien en toch geloven

Gehaast fietst Ada over de boulevard naar Huize Zeezicht, het zorgcentrum waar ze al jaren werkzaam is.
Ze heeft een week vrij gehad en wil ruim op tijd op haar werk zijn.
Het was weer stressen vanmorgen. Toen de kinderen nog klein waren, mopperde zij wel eens, dat het druk was.
Maar nu Irma en Robert in de puberteit zijn, verlangt zij regelmatig terug naar die tijd. Pubers begeleiden naar de volwassenheid kan erg pittig zijn. Daar kan ze van meepraten. Vooral Irma zet zich erg af tegen haar opvoeding.
Als Ada 'A' zegt, zegt Irma 'Z'. En wat kan ze opvliegend zijn. Dat hoort wel bij de leeftijd. Maar het kan erg veel energie vergen. Het ergst vindt Ada de onenigheid, die Wim en zij erover krijgen. Deze ochtend was het ook weer raak. De verwijten vlogen over en weer! De harde knal, waarmee Wim de keukendeur achter zich dichtsloeg, dreunt nog na in haar oren. De spanningen tussen hen lijken met het jaar toe te nemen. Het valt niet mee met kinderen in de moeilijke leeftijd.
De tijden zijn ook veranderd. Hoewel: Over Robert hebben ze niets te klagen.
Híj doet goed zijn best. Maar Irma is een heel ander verhaal. Díe gooit er met de pet naar. Op school. En ook wat betreft o invulling van haar leven.
Wim kan zich daar erg druk over maken. 'Ze heeft een goed verstand, Ada! Maar ze zit alleen maar filmpjes te kijken! Leren: ho maar! En wat ze op vrijdag-zaterdagavond allemaal doet ... Daar ben ik niet gerust op. da heeft de neiging het wat te
relativeren. Dat schiet Wim dan in het verkeerde keelgat. Hè, wat is het naar, dat Wim en zij zo vaak woorden hebben. Als Ada eerlijk is, zit het al lang niet goed tussen hen. Ze hopen dit jaar twintig jaar getrouwd te zijn, maar de liefde lijkt wel met het jaar afgenomen te zijn. Om het minste of geringste vliegt de vlam in de pan. Hun trouwtekst is gekozen uit de geschiedenis van de bruiloft te Kana.
Nou, in hún huwelijk is de wijn al lang op. Ada trapt driftig tegen de striemende regen in. Haar gezicht is nat en dat komt niet alleen van de regen. Zo kan het toch niet verder? Je kunt niet alles op Irma schuiven. Daarvóór irriteerde zij Wim ook al vaak. Zij hoeft maar iets te zeggen, dat hem niet zint of het is mis.
De tijd, dat ze met elkaar wandelden of fietsten kan ze zich niet meer heugen.
Elkaar liefkozen is er al helemaal niet meer bij. De kinderen merken de spanningen ook. Regelmatig heeft Ada geprobeerd met Wim te praten over nun huwelijksproblemen. Ze weet heus wel, wel, dat ze niet perfect is en dat ze Wim regelmatig pijn doet met haar scherpe tong. Ze probeert daaraan te werken en er alert op te zijn haar excuses aan te bieden, als ze weer de fout in ging. Maar ze houdt oprecht van hem. Helaas lukt het niet om samen rustig een gesprek te hebben over hun huwelijksproblemen.
Het ontaardt eigenlijk altijd in een felle woordenwisseling.
Het voorstel van Ada om professionele hulp te zoeken heeft Wim meteen van de hand gewezen. Al heel lang bidt Ada of er verandering mag komen. Of hun huwelijk weer mag worden zoals het is bedoeld. Ze zijn toch in de kerk getrouwd en hebben toch gebeden om Gods zegen? Alleen met hulp van Boven kan hun huwelijk gered worden. Maar ondanks haar gebeden lijkt de kloof steeds groter te worden.
In Huize Zeezicht aangekomen, vraagt haar leidinggevende of ze eerst even naar mevrouw Den Hollander wil gaan. Ze gaat hard achteruit en heeft meer zorg nodig. Ach, mevrouw Den Hollander. Ada houdt van alle bewoners van haar afdeling evenveel. Maar met deze vriendelijke dame heeft ze een speciaal lijntje. Ze weet ook waarom. Op de een of andere manier vindt ze bij haar altijd een stukje rust. Onbegrijpelijk eigenlijk. Want ze heeft veel pijn en verdriet is haar beslist niet bespaard gebleven. Nadat haar man op zee vermist was geraakt, bleef zij al jong als weduwe achter met vijf kinderen. Van twee van haar kinderen moest zij afscheid nemen. Haar oudste zoon overleed ten gevolge van een eenzijdig verkeersongeval. Alsof dat nog niet genoeg was, is een paar maanden geleden haar enige dochter bezweken aan kanker…
En tóch! Ada merkt altijd weer, dat deze beproefde vrouw heel haar levenslot legt in de handen van haar Hemelse Vader. Ze is vaak door haar stille geloofs-vertrouwen getroost en bemoedigd Daardoor kon ze haar eigen problemen weer aan. Ze zal nooit vergeten wat mevrouw Den Hollander eens zei: 'Kind, als we naar de omstandigheden kijken, zien we het niet. Maar als de Here ons oog op Hém richt, dan is het tóch goed.
Niet zien en tóch geloven! Dat is erg moeilijk voor ons. Maar Hij wil het ons leren! ' Zo is deze oudere vrouw Ada tot zegen zonder dat ze het zelf beseft.
Als Ada bij mevrouw Den Hollander is, ziet ze hoe breekbaar ze is geworden. Maar de warme blik in haar ogen is nog hetzelfde. *'Fijn, dat je er weer bent, Ada! Ik heb je gemist! De laatste week kon ik niets binnenhouden. Mijn oude kwaal speelt weer op. De dokter wil me nog laten opnemen in het ziekenhuis. Maar ik denk, dat ik binnenkort naar Huis mag. Wil je mijn lievelingslied nog eens laten horen?*' Ada weet welk lied ze bedoelt. Samen luisteren ze naar de veelbetekenende woorden

'Nooit kan 't geloof te veel verwachten,
des Heilands woorden zijn gewis.
't Faalt aardse vrienden vaak aan krachten,
maar nooit een vriend als Jezus is.
Wat zou hier ooit Zijn macht beperken?
t Heelal staat onder Zijn gebied!
En wat Zijn liefde wil bewerken,
ontzegt Hem zijn vermogen niet.
Die hoop moet al ons leed verzachten.
Komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog!
Voor hen, die 't heil des Heren wachten,
zijn bergen vlak en zeeën droog.
O zaligheid niet af te meten,
vreugd, die alle smart verbant!
Daar is de vreemd'lingschap vergeten,
en wij, wij zijn in 't Vaderland!'

Ada's stem is hees, als ze zegt: *'Dit had ik óók nodig, mevrouw Den Hollander!'* Als Ada na een overvolle werkdag naar huis fietst, lijkt de wereld er anders uit te zien. Het is nog steeds erg koud en de dreigende lucht kondigt een nieuwe regenbui aan. Er is aan haar situatie niets veranderd. Er is nog niets te zien van een mogelijke verbetering van haar huwelijk. Maar het zingt in haar hart: *'Nooit kan 't geloof te veel verwachte'…..*
Niet zien toch geloven

De twaalf vragen en de twaalf antwoorden

Er waren eens een arme man en een arme vrouw die zo weinig hadden dat ze nauwelijks konden leven. En toen ze een kind kregen, vonden ze niemand die peet wilde zijn en het doopgeld wilde betalen. En ze hadden er veel verdriet over en vroegen God steeds of hij hun toch een peet wilde sturen.

Op een avond werd er toen aan hun hut geklopt. "Wie is daar buiten?" - "Een arme pelgrim. Hebben jullie onderdak voor mij?" - "Natuurlijk. Er is plaats genoeg in de hut, want wij zijn maar met ons drieën." Toen de pelgrim binnenkwam, zei de man: "Helaas kunnen wij je niets anders te eten geven dan wat maïs, want wij hebben niets." - "Oh, dat doet er niet toe. Ik heb geen honger en zoek alleen een plek waar ik kan slapen." - "Hier, slaap in onze mat!" zei de man, "mijn vrouw en ik kunnen op de vloer slapen."

De volgende morgen vroeg de pelgrim: "Hoe heet je kind eigenlijk?" - "Ach, het kind heeft nog geen naam, want wij hebben geen geld voor de doop en geen peet." - "Goed, dan zal ik de peet zijn en de pastoor betalen." - "Ja, heb je dan geld?" - "Ik regel het wel!"

De pelgrim, het was de heilige Petrus, haalde twee zilveren pesos uit zijn zak: "Een peso voor de pastoor, een peso voor mijn peetkind." Het kind kreeg bij de doop de naam Pedro, en de pelgrim trok weer verder.

De duivel ergerde zich echter dat het kind gedoopt was en hij ging erheen en hinderde de man zo, dat zijn hele oogst mislukte. Toen werd de arme man heel wanhopig, want hij wist niet hoe hij zijn vrouw en zijn zoon moest voeden. En hij zei: "Vrouw, ik ga naar de stad om te kijken of iemand van onze familie ons wat leent, of ik soms werk vind en wat te eten." De vrouw antwoordde: "Ach, het zal ons vergaan als destijds na de geboorte van Pedro. Niemand zal ons willen helpen."

Maar de man ging toch naar de stad. Maar niemand wilde hem wat lenen, niemand wilde hem werk geven. Moe en hongerig aanvaardde hij de terugweg. Toen kwam hij op de weg een deftig heer op een zwart paard tegen. "He, waarom kijk je zo bedroefd?" - "Heer," zei de arme man, "ik heb thuis vrouw en kind en ze verhongeren, en nu heb ik in de stad werk gezocht, maar het niet gevonden. En niemand wil me wat lenen." - "Zo zo. Nu, ik zal je wat lenen. Kijk eens hier: hier is een zak met koren. Hoeveel je er ook uithaalt, hij raakt niet leeg." - "En wat moet ik daarvoor doen? Want je krijgt toch niets voor niets in deze wereld." - "Wat je moet doen? Bijna niets. Zo goedkoop heb je nog nooit wat gekregen en je zult het nooit krijgen ook. Je moet me in een jaar twaalf vragen beantwoorden. Weet je op alle twaalf de vragen het juiste antwoord, dan mag je de zak houden, dan is hij van jou. Weet je geen antwoord, dan ben je van mij, en je vrouw en je kind ook." Wat moest de man doen? De zaak zat hem niet lekker. Maar hij dacht: "Neem ik de zak niet, dan verhongeren we morgen. Dan is het mijn schuld als mijn vrouw en kind sterven. Neem ik de zak, dan heb ik altijd nog een jaar de tijd."

En hij zei tegen de paardrijder: "Goed, ik ga erop in. Geef me de zak en zeg me de vragen!" De ruiter op het zwarte paard maakte de zak los, want die had hij achter zich aan zijn zadel gebonden, en hij zei: "Wat is de één? Wat is de twee? Wat is de drie? Wat is de vier? Wat is de vijf? Wat is de zes? Wat is de zeven? Wat is de acht? Wat is de negen? Wat is de tien? Wat is de elf? Wat is de twaalf?"

En toen gaf hij de arme man de zak met koren en reed weg. De arme man ging naar huis en ze hadden allemaal voldoende te eten. De vrouw vroeg eerst helemaal niet waar de man de zak met koren vandaan had, want zij dacht: "Hij heeft dus toch een medelijdende ziel gevonden en als de oogst beter is, kunnen wij alles teruggeven." Maar toen zij merkte dat de zak niet leeg raakte, vond zij het vreemd. En zij vroeg het haar man en die vertelde haar alles, en ook welke vragen de ruiter op het zwarte paard hem had gesteld. Toen zei de vrouw: "Dat moet de duivel geweest zijn."

En ze dachten na en vroegen alle mensen in de buurt wat de een was. Maar niemand kon hun een antwoord geven. Zo verstreek de tijd en er moest een jaar verlopen zijn, toen er op een avond aan de hut werd geklopt en ze de dromerige stem van de peetvader van Pedro hoorden: "Beste mensen, hebben jullie plaats voor een pelgrim?" - "Natuurlijk, plaats hebben we altijd. En nu hebben we zelfs overvloedig te eten." Toen kwam de pelgrim binnen en de vrouw kookte een goede maaltijd voor hem en zette zelfs een glas drank op tafel en vergat ook de koffie niet. Toen zei de pelgrim: "Hoe komt het dat jullie het nu zo goed hebben, terwijl toch de oogst zo slecht was?" En toen zei de man: "Zo en zo." En hij vertelde hoe hij aan de zak was gekomen.

De oude pelgrim luisterde naar het hele verhaal, streek over zijn witte baard en zei: "Zo zo! Wees maar niet bang, beste man. Ik zal voor jullie antwoorden, want het zou er nog maar aan ontbreken dat iemand mijn peetkind wegnam." Om middernacht dreunden slagen op de deur. Ze hoorden een paard hinniken en een scherpe stem vroeg: "He, hallo, heb je de vragen al ter beschikking?"

"Vraag maar!" zei de oude pelgrim.

"Kerel, zeg me de één!" - "Ik zeg je de één: God is een, niet meer en niet minder."

"Kerel, zeg me de twee!" - "Twee zijn de ouders van de mensen: Adam en Eva, maar één is God, niet meer en niet minder."

"Kerel, zeg me de drie!" - "Drie zijn Jezus, Maria en Jozef, twee zijn de ouders van de mensheid, één is God, niet meer en niet minder."

"Kerel, zeg me de vier!" - "Vier zijn de evangelisten, Johannes voor het oosten, Marcus voor het noorden, Mattheüs voor het zuiden en Lucas voor het westen, drie zijn Jezus, Maria en Jozef, twee zijn de ouders van de mensheid en één is God, niet meer en niet minder."

"Kerel, zeg me de vijf!" - "Vijf zijn de wonden van Christus, vier zijn de evangelisten, drie zijn Jezus, Maria en Jozef, twee zijn de ouders van de mensheid en één is God, niet meer en niet minder."

"Kerel, zeg me de zes!" - "Zes punten heeft de ster van Bethlehem, vijf zijn de wonden van Christus, vier zijn de evangelisten, drie zijn Jezus, Maria en Jozef, twee zijn de ouders van de mensheid, één is God, niet meer en niet minder."

"Kerel, zeg me de zeven!" - "Zeven armen heeft de kandelaar in de tempel, zes punten de ster van Bethlehem, vijf zijn de wonden van Christus, vier de evangelisten, drie zijn Jezus, Maria en Jozef, twee zijn de ouders van de mensheid, één is God, niet meer en niet minder."

"Kerel, zeg me de acht!" - "Acht zijn de zaligheden, zeven armen heeft de kandelaar in de tempel, zes punten de ster van Bethlehem, vijf zijn de wonden van Christus, vier de evangelisten, drie zijn Jezus, Maria en Jozef, twee zijn de ouders van de mensheid, één is God, niet meer en niet minder."

"Kerel, zeg me de negen!" - "Negen scharen engelen zijn in de hemel, acht zijn de zaligheden, zeven armen heeft de kandelaar in de tempel, zes punten de ster van Bethlehem, vijf zijn de wonden van Christus, vier de evangelisten, drie zijn Jezus, Maria en Jozef, twee zijn de ouders van de mensheid, één is God, niet meer en niet minder."

"Kerel, zeg me de tien!" - "Tien zijn de geboden die God aan Mozes gaf, negen de engelenscharen in de hemel, acht de zaligheden, zeven armen heeft de kandelaar in de tempel, zes punten de ster van Bethlehem, vijf zijn de wonden van Christus, vier de evangelisten, drie zijn Jezus, Maria en Jozef, twee zijn de ouders van de mensheid, één is God, niet meer en niet minder."

"Kerel, zeg me de elf!" - "Elf zijn de elf duizend maagden, tien geboden gaf God aan Mozes, negen engelenscharen zijn in de hemel, acht zijn de zaligheden, zeven armen heeft de kandelaar in de tempel, zes punten de ster van Bethlehem, vijf zijn de wonden van Christus, vier de evangelisten, drie zijn Jezus, Maria en Jozef, twee zijn de ouders van de mensheid, één is God, niet meer en niet minder."

"Kerel, zeg me de twaalf!" - "Twaalf zijn de apostelen, elf de elf duizend maagden, tien geboden gaf God aan Mozes, negen engelenscharen zijn in de hemel, acht zijn de zaligheden, zeven armen heeft de kandelaar in de tempel, zes punten de ster van Bethlehem,

vijf zijn de wonden van Christus, vier de evangelisten, drie zijn Jezus, Maria en Jozef, twee zijn de ouders van de mensheid, één is God, niet meer en niet minder."

"Ridder op het zwarte paard, zeg me nu: wat is de dertien?"

"Kerel, de dertien ken ik niet."

"Dertien is het getal van de aartsduivel in de hel! Maak dat je daar komt, want deze zielen behoren jou niet toe!"

Toen verdween de duivel als een bliksemstraal. De pelgrim zegende echter de zak met koren en zei: "Wees niet bang meer! Nu zal er alleen nog maar goed uit de zak komen, zo lang jullie ook de armen zo overvloedig te eten geven als mij." En toen ging hij weg en de ouders leefden met hun kind gelukkig en tevreden

Broodhaantjes voor Palmpasen

Benodigdheden (4 haantjes)

500 gram bloem

9 gram zout

7 gram gist

1 tl kristalsuiker

3 el rozijnen

300 ml lauw water

1 ei

Bereiding

1 Voeg de bloem, zout, gist, kristalsuiker, rozijnen en water samen in een kom.

Kneed het deeg met de hand goed door

elkaar, liefst 15-20 minuten.

Dek de kom af met een vochtige doek en

laat het deeg op een warme plaats drie

kwartier tot een uur rijzen.

Verwarm de oven voor op 225 graden

(boven- en onderwarmte). Maak intussen van het deeg vier haantjes: snijd met een mes een kam en een staart, maak oogjes met rozijnen.

Leg de haantjes op een met bakpapier

beklede bakplaat en laat het deeg nog

weer drie kwartier rijzen.

Bestrijk de haantjes met geklutst ei en

bak ze goudbruin in 20-25 minuten

Terug naar de Bron 18: dominee Boerkoel deel 1

Het is 1927 en dominee Boerkoel aanvaardt het beroep van de Watergraafsmeer. Dominee Boerkoel zou maar liefst tot 1950 predikant in de Watergraafsmeer blijven. Er moeten mensen in de kerk zijn die hem nog meegemaakt hebben. Is dat het geval, neem dan even contact op met schrijver dezes. Interessante anecdotes kunnen dan in een volgende Terug naar de Bron worden meegenomen.

Jan Dirk Boerkoel wordt op 8 juli 1889 in Haarlem geboren als oudste zoon uit het huwelijk in 1888 van de in Bloemendaal geboren meesterknecht en later gemeentelijk opzichter en hoofd reiniging Jan Pieter Boerkoel en de in Haarlem geboren Maria de Jong. Er zal in 1890 nog een broertje volgen, Theodoor, die in 1919 zijn Mercuriusdiploma behaalt en 1938 op 47-jarige leeftijd als afdelingschef in Haarlem zal overlijden. De ouders van Jan Dirk zijn Christelijk Gereformeerd en kerken op de Gedempte Oudegracht (foto links), waar grootvader Jan Dirk diaken is. Vader Jan Pieter is actief in het in 1876 opgerichte Nederlandsch Werkliedenverbond Patrimonium, de christelijke vakbond, en heeft onder andere contact met de bekende oprichter van de bond, Klaas Kater (foto rechts). Jan Pieter is ook actief bij de Haarlemse schoolvereniging op Gereformeerde Grondslag, Groen van Prinsterer genaamd. Er zijn overigens ook socialisten in de familie. Jan Dirk brengt zijn middelbare schooltijd in ieder geval vanaf 1905 op het Gereformeerd Gymnasium in Kampen door en zal daar ook vanaf 1910 zijn predikantsopleiding volgen.

De Theologische School Kampen - later de Theologische Hogeschool Kampen (1939) en nog later de Theologische Universiteit Kampen (1988) - bestaat al vanaf 1854 en hoort van origine bij de Afgescheidenen, die hier hun predikantsopleiding hebben.

Wanneer in 1886 de Vrije Universiteit in Amsterdam, in 1880 gesticht door Abraham Kuijper, meegaat met de Doleantie, en er bovendien een fusie tussen (een deel van) de Afgescheidenen en de Dolerenden plaatsvindt, kent de nieuw ontstane Gereformeerde Kerk dus twee opleidingsinstituten voor het predikantschap. Uit de tegenstelling Kampen Amsterdam zullen nog veel kerkelijke moeilijkheden voortkomen. Het Calimero-gevoel van Kampen en het zich wetenschappelijk beduidend hoger voelende staan van de VU heeft zeker in de sfeer bijgedragen aan de uiteindelijke scheuring in de Gereformeerde Kerk bij de Vrijmaking in 1944. Hoe dat ook zij, Jan Dirk Boerkoel kiest voor Kampen. Daar woont hij al wanneer hij in 1908 tot de militaire dienst wordt aangewezen. In 1910 begint de studie, die vrij lang duurt. Jan Dirk Boerkoel is lid en later praetor van de senaat van het Studentencorps "Fides Quaerit Intellectum" en is ook betrokken bij de uitgave van het Groot Gereformeerd Studentenblad Fraternitas. In 1915 behaalt Jan Dirk zijn kandidaats eerste gedeelte en in 1920 zijn kandidaats tweede gedeelte. Inmiddels is Jan Dirk volledig kaal geworden vanwege een haarziekte die hij beweerdelijk in de trein had opgelopen. Hij droeg daarom een pruik. Over deze pruik volgt later nog een anecdote. Maar nu lopen we op de zaken vooruit.

De eerste beroeping die Boerkoel krijgt in september 1920 is die van Wolvega. Ook Sleeuwijk, Zuidwolde en Velsen hebben belangstelling voor kandidaat Boerkoel. Het is de laatste gemeente waar Boerkoel in september 1920 het beroep van aanneemt. Boerkoel doet intree in Velsen – de Gereformeerde kerk van Velsen verricht ook werkzaamheden voor de vissers van IJmuiden en is ook actief in het nog jonge Velsen Noord, dat dan nog Wijkeroog heet - op 9 januari 1921. Hij wordt bevestigd door de Haarlemse dominee S. Datema (foto rechts), een belangrijk figuur in Haarlemse Gereformeerde kringen. Zijn eerste preek diezelfde avond gaat over **Psalm 22: 23-25:**

Zo zal Ik Uw Naam Mijn broederen vertellen; in het midden der Gemeente zal Ik U prijzen.

Gij die den HEERE vreest, prijst Hem; al gij zaad Jakobs, vereert Hem; en ontziet u voor Hem, al gij zaad Israëls.

Want Hij heeft niet veracht, noch verfoeid de verdrukking der verdrukten, noch Zijn aangezicht voor hem verborgen, maar Hij heeft gehoord als die tot Hem riep.

Volgens het verslag van de dienst in De Standaard was er sprake van "een schoone en goede predikatie, krachtig en frisch naar vorm en inhoud". Dominee Boerkoel neemt in Velsen ook deel aan het sociale leven van de Gereformeerde Kerk aldaar en is onder andere erevoorzitter van de Chr. Muziekvereniging "Looft den Heer". Boerkoel introduceert in Velsen iets nieuws: de korte toespraak tijdens de kerkdienst tot de kinderen. Tevens is hij betrokken bij de inzameling om tot een nieuw kerkgebouw, in Wijkeroog, te komen. Zoals ieder rechtgeaard Gereformeerd predikant trekt dominee Boerkoel ook het land in om lezingen te geven. Zo spreekt hij in februari 1922 in Amsterdam over de door hem bewonderde dichter C.S. Adama van Scheltema. Mogelijk hebben enkele Watergraafsmeerse Gereformeerden deze lezing bijgewoond. Ook spreekt Boerkoel op de zendingsdag in Haarlem.

Vanaf 1922 beginnen de eerste nieuwe beroepen bij dominee Boerkoel binnen te komen, van onder andere Wateringen, Wanswerd en Alblasserdam. Hij gaat daar vooralsnog niet op in. In maart 1923 gaat dominee Boerkoel in ondertrouw met de drie jaar oudere Anna Maria Cornelia de Vries uit Groningen, dochter van lakenhandelaar Lambertus de Vries en Anna Maria Cornelia Daubanton. In april 1923 trouwt het stel op respectievelijk 33- en 36-jarige leeftijd. We kennen geen achtergrond van deze verkering. Er volgden geen kinderen voor zover wij wisten te achterhalen. Het echtpaar bleef kinderloos.

*** Ondertrouwd:
J. D. BOERKOEL,
Geref. Predikant,
en
ANNA M. C. DE VRIES.
Velsen,)
Groningen,) Maart, 1923.
O. Ebbingestr. 17a.
Huwelijksvoltrekking 3 April a.s.
Bevestiging te 11 uur in de Zuiderkerk door Ds. W. VAN GELDER te Langeslag.

Als gevestigd predikant mocht dominee Boerkoel nu ook andere dominees bevestigen. Hij deed dat onder andere in Nijemirdum, waar hij in op 2 september 1923 de Haarlemse kandidaat Simon Petrus Vermeer bevestigde, die later zou overgaan tot het Hersteld Verband, omdat hij de veroordeling van dominee Geelkerken over het spreken der slang niet kon onderschrijven en daarmee buiten het Gereformeerde kerkverband terechtkwam. Dominee Boerkoel predikte tijdens deze intreedienst over **Prediker 10 vers 8-11.**

Wie een kuil graaft, zal daarin vallen; en wie een muur doorbreekt, een slang zal hem bijten.

Indien hij het ijzer heeft stomp gemaakt en hij slijpt de snede niet, dan moet hij meerder kracht tewerkstellen; maar de wijsheid is een uitnemende zaak om iets recht te maken.

Indien de slang gebeten heeft eer de bewering geschied is, dan is er geen nuttigheid voor den allerwelsprekendsten bezweerder.

We zouden deze preek graag hebben bijgewoond en hebben meegemaakt hoe dominee Boerkoel deze bijbelwoorden op gepaste wijze op de gelegenheid had toegepast. De beroepen die op dominee Boerkoel worden gedaan worden inmiddels interessanter. Zo wordt hij in 1923 behalve uit het Friese Rottevalle nu ook uit Brussel beroepen. Dominee slaat beide beroepen af, tot opluchting van de Velser gemeente. In 1924 is het definitief dat de gemeente in Wijkeroog, tegenwoordig Velsen Noord, zijn eigen kerkgebouw krijgt. Hier is duchtig voor ingezameld, en de dominee van Velsen, die hard aan de actie getrokken heeft, legt in april 1924 de eerste steen van de kerk op de Koningsweg te Wijkeroog, waarvan hiernaast een afbeelding te zien is. In november 1924 wordt de kerk geopend. Dominee Boerkoel houdt hierbij een gelegenheidstoespraak naar aanleiding van **2 Kronieken 6: 41b:**

laat uw priesters, HEERE God, met heil bekleed worden en laat Uw gunstgenoten over het goede blij zijn

Dominee Boerkoel begint steeds bekender te worden in den lande en zet zich intensief in voor de inwendige zending. Zo is hij betrokken bij de Evangelisatie Boottocht-Velddag die in 1924 in Velsen wordt gehouden onder leiding van straatprediker Baas. Ook op de zendingsdag te Bergen is Boerkoel een spreker. Thema van zijn toespraak is Psalm 8: *Als ik Uw hemel aanzie, het werk Uwer vingeren, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: Wat is dan de mens, dat Gij zijner gedenkt, en de* zoon *des mensen, dat Gij hem bezoekt?*

DE GEREF. ZONDAGSSCHOOL-VEREEN. „DE ZAAIER",
hoopt D. V. HEMELVAARTSDAG een
EVANGELISATIE BOOTTOCHT-VELDDAG TE HOUDEN TE VELSEN
op 't terrein **Bleijenhoeve,** waar als sprekers hopen op te treden: **Ds. BOERKOEL te Velsen, Ds. JANSEN te IJmuiden, Ds. v. d. ZEE te Sloterdijk.** De Heer **BAAS,** Straatprediker heeft de leiding.
Kaarten ad **f 1.—,** verkrijgbaar bij REYNDORP, TIMMERMANS, HAVERMAN, GIMBEL en bij de Commissie J. v. D. BERG, Kinkerstr. 165; D. JONGENEEL Haarl.weg 348 b en bij J. J. BRANTS v. d. Duijnstr. 1.
Consumptie op Boot en Terrein.

Boerkoel legt ook een beroep van Hazerswoude naast zich neer. In Velsen is inmiddels de Evangelisatie-commissie uit de Gereformeerde Kerk op volle stoom gekomen en wordt op Eerste Kerstdag 1924 een mooie maar helaas door een zeer gering aantal mensen bijgewoonde Evangelisatie-bijeenkomst gehouden in plaats van de namiddagsgodsdienstoefening, met een prachtige orgelbijdrage van de heer Becker, organist uit Buiksloot. Het begint voor Boerkoel tijd te worden een nieuw avontuur aan te gaan. Dat dient zich aan wanneer de Gereformeerde Kerk van Johannesburg in Zuid-Afrika behoefte heeft aan een predikant die de tijdelijk vrijgekomen post van dominee Coetzee – die in Nederland een studie aan de Vrije Universiteit wil volgen – kan invullen. De Kerkenraad van Gereformeerd Velsen besluit Jan Dirk Boerkoel verlof te geven deze positie tijdelijk (voor een periode van anderhalf jaar) in te vullen, terwijl Coetzee tijdens zijn verblijf in Nederland naast zijn studie de post van dominee Boerkoel in zal nemen. Zo vindt dus een tijdelijke *ruil* tussen beide kerken plaats. Er zijn ongetwijfeld grote verwachtingen. Voor een laatste maal nog spreekt Boerkoel op

de door de Gereformeerde Zondagsschoolvereeniging De Zaaier uit Amsterdam georganiseerde Pinksterzendingsdag op het landgoed Velserduin te Velseroord (IJmuiden), en begint dan zijn koffers te pakken. Hoe groot is de teleurstelling voor Boerkoel wanneer hij op zondag 28 juni 1925 vanaf de kansel moet mededelen dat na gehouden correspondentie de ruil met Zuid-Afrika niet door zal gaan?

Boerkoel begint te kwakkelen. In de zomer van 1926 wordt hem een langdurig ziekteverlof toegestaan om elders door rust weer de krachten op te doen om de gemeente te dienen. Halverwege oktober 1926 staat Boerkoel weer op de Velsense preekstoel. Inmiddels is zijn ziekte en herstel niet onbesproken in Velsen. Zo verschijnt in de Standaard van 11 november 1926 de naastliggende vrij mysterieuze mededeling. Wij wisten hier verder de vinger niet achter te krijgen, maar het lijkt er op dat de wittebroodsweken in Velsen nu wel voorbij zijn. Er komen weer beroepen: dit keer Hoorn en Watergraafsmeer. Begin juli 1927 besluit dominee Jan Dirk Boerkoel het beroep van de Watergraafsmeer aan te nemen. Op 25 september 1927 is de afscheidsdienst te Velsen. Naar aanleiding van Mattheus 16: 18 spreekt Boerkoel over de grote strijd tussen het rijk des Satans en de gemeente van Christus. De poorten der hel zullen de gemeente echter niet overwinnen. Op 12 oktober 1927 wordt ds. J.D. Boerkoel in de namiddag door ds. W.G. Harrenstein te Amsterdam bevestigd in de Rehobothkerk en's avonds

Toelichting.
Van onzen correspondent te Velsen ontvangen wij een schrijven, waarin hij zijn berichten over het ziekteverlof en het herstel van Ds. Boerkoel toelicht en verdedigt. Het komt ons voor, dat aan deze quaestie door het stukje van den gelukkig herstelden predikant — waarmee wij 't volstrekt niet in alle opzichten eens zijn — genoegzame eer is bewezen; en plaatsen daarom het stuk van onzen correspondent — die niets onaangenaams bedoeld heeft — niet. Te veel belangstelling kan prikkelen.

We hopen in volgende artikelen nog veel van dominee Boerkoel en het reilen en zeilen van de Gereformeerde kerk Watergraafsmeer te horen en sluiten daarmee deze aflevering van 'Terug naar de Bron' af.

Rogier Schravendeel

Diemen 800 jaar oud Zondag 29 mrt 2026

PODIUM

13:00 Weespertrekvaart Mannenkoor
Weemoedige liederen vol verlangen.

13:15 Diemer Harmonie
Bruisend symfonisch blaasorkest sinds 1897.

13:30 Vertrek Super Kinderparade
Loop gezellig mee!

13:45 DJ Rockefellababe
Caribbean tunes.

14:30 Aankomst Super Kinderparade

Officiële opening
Door Burgemeester Erik Boog.

Het nieuwe Diemer Lied!
Gezongen door Cheyenne Toney & Panthera met dans van Global Dance Centre.

15:15 Heights Meditation
Positieve reggae vibes.

16:15 ZO Gospel Koor
Muziek vol soul van het bekendste koor van Nederland.

17:30 Sven Versteeg
Heerlijke Hollandse hits.

18:30 Anita Doth
Ster van 2 Unlimited. Energieke show vol 90's dance.

19:30 Ode aan D-Men (Lange Frans, Baas B, Brace, Brutus)
De legendarische hiphop formatie weer bij elkaar on stage.

20:30 Sico Vox
Lekkere tunes om de feestdag dansend af te sluiten!

DE OMVAL

Vanaf 12:00
Creatieve Kramenmarkt
Kinderspelletjes

THEATERTENT

13:00 – 15:00
Het Danspaleis
Dansen voor ouderen, maar iedereen is welkom!

16:00 – 17:00
Theater Jaski speelt Sjakie & Jopie
Muzikale voorstelling voor de kleinste inwoners (3+)

17:00 – 19:00
Drag Queen Bingo
Winnen met glamour

FESTIVALTERREIN

Vanaf 12:00
Creatieve Kramenmarkt
Dweilorkest de Neuteblazers
Circus met Sylvia
Mini-reuzenrad
Zweefmolen Voetjes van de Vloer
Straattheater met Teatro Pavana
Foodtrucks & barren

Mijn wens is maar klein ik hoop dat je snel weer de oude mag zijn

Elly Bakker, John Claasen, Henk Nieuwehuize, Rick Eggink

En de mensen die niet bij naam genoemd willen wordenl

Zijn Aanbod

Heb je die ene hand ontdekt,
die ene hand van God,
vol liefde naar je uitgestrekt,
bewogen met je lot?

De hand waarin je leggen mag
waar jij geen raad mee weet, die hand,
van God, die elke dag zegt
dat Hij je niet vergeet

Omdat jij het niet redden kan
de weg alleen te gaan
daarom heeft God met jou een plan
biedt Hij Zijn hand jou aan

Van: Wim Plomp
Uit: Ik ben met U